

Küldetésünk van!

Mária nem egy hétköznapi feladatot kapott, amelyet rövid csodálkozást követően, de elfogadott. Felajánlotta magát, egész életét Istennek, aki kiválasztotta őt egy nagyon komoly küldetésre.

Mi is kiválasztottak vagyunk, nekünk is küldetésünk van, még ha nem is ilyen látványosan adják tudtunkra, és ha az nem is oly magasztos. Azonban Isten minket is kiválaszt valamilyen kisebb-nagyobb feladatra, nekünk is küldetést ad, és alkalmassá is tesz arra. Ha felismerjük a szándékát, akkor fogadjuk azt örömmel, engedjük, hogy átformáljon minket az ehhez szükséges alázattal! Ennek segítségével lehet a mi életünk is Istennek tetsző szolgálat.

Balczó óta tudjuk, hogy a küldetés abszolút meghatároz és vizionál egy jövőképet, amely sokszor teljesen természetesen bontakozik ki előttünk. Nem biztos, hogy az egész világot vagy közvetlen embertársainkat kell megmentenünk. Egyszerűen csak találjuk meg az utat önmagunkhoz, éljük azt, akik vagyunk, és ezzel egyidejűleg pontosan azt a küldetést is véghez visszük, amiért születünk. Közben megtalálod azt a hivatást, amit teljes szívből szeretsz csinálni, és a tevékenységed, a lényed sok embernek segít majd. A dolgokat nem kell keresni, nem kell aggódni, hogy tesszük, jól tesszük-e vagy sem; ha magaddal békében élsz, ha a személyes fejlődésed útját járod, akkor minden magától végbemegy. Mindenki megtalálja azokat a helyzeteket vagy azokat az embereket, akiknek órá van szüksége pontosan akkor, amikor az időszerű.

Az egyedüli, fő küldetésünk valójában arról szól, hogy önmagunkra leljünk a szeretet útján, miközben ki-ki a maga képességei és tudatszintje szerint szabadítsa fel a szellemi lényét a korlátoltság illúziója alól.

Két kérdés a végére:

- Mi az a tevékenység vagy állapot, ami igazán boldogsággal tölt el?
- Mi az a képesség, helyzet, ami gyakran visszatér az életedben, amivel gyakran hozzád fordulnak az emberek, mert hiteles és jó vagy benne?

Németh László, Sopron

„A küldött pedig így szólt hozzá: Ne félj, Mária, tetszésre találtál ugyanis az Istennél.” (Lk 1,30)

- Kinek akarok tetszeni? Mivel?
- Mennyire tetszem vajon az Istennek?
- Mikor éreztem azt, hogy illenék zavarba jönnöm?

[Angel]

